

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **9510** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Л. Б. ЕООД енд Ко” КД, ЕИК[ЕИК], срещу решение от 23.07.2012г. на Софийски районен съд /СРС/ по НАХД №5459/12г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №12562-0185713/24.01.2012г., издадено от зам.директора на ТД на НАП – С., с което на касатора, на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/13.12.2006г.). Твърди, че решението постановено в противоречие на закона, при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В съдебно заседание жалбоподателя, представлява се от адвокат А., моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт.

Ответникът по касационната жалба, моли съдът да потвърди решението.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

С решение от 23.07.2012г. по НАХД №5459/12г.р СРС е потвърдил изцяло НП №12562-0185713/24.01.2012г., издадено от Зам.директора на ТД на НАП – С., с което на „Л. Б. ЕООД енд Ко” КД е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства, а и те не са били спорни между страните. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че „Л. Б. ЕООД енд Ко” КД е правилно санкционирано на основание чл.185, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, както и че описаното в АУАН и НП административното нарушение, отговаря на такова по чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. В обстоятелствената част на АУАН и на НП е установено, че след извършена проверка на 28.11.2011г., при монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство (ФУ) модел Т. Т260F с №ZK029114 и фискална памет 50033245, са нарушени реда и начина на водене на отчетност, с което е нарушена разпоредбата на чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., съгласно която в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година, лицето по чл.3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период. В тази връзка следва да се приемат като неоснователни доводите на касатора, че в разпоредбата действаща към момента на проверката и установяването на нарушението, а именно в текста на редакцията й към м.Ноември 2011г., е липсвало „или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства”, тъй като дружеството не е санкционирано по повод съхранението на документи.

В случая нарушението не е довело до неотразяване на приходи и правилно е подведено като такова по чл.41, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. В конкретния случай е безспорно доказано, че съкратеният финансов отчет от фискалната памет на ФУ е отпечатан с 4 дни закъснение, с което не е изпълнено задължението въведено с текста на чл.41, ал.1 от Наредбата, и съответно е ангажирана санкционната норма на чл.185, ал.2 от ЗДДС (в редакцията си в ДВ, бр.95/2009г.

Районният съд обосновано е приел, че АНО, съобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на нарушението, е наложил наказание в минималния размер предвиден в санкционната норма.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 23.07.2012г. по НАХД №5459/12г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №12562-0185713/24.01.2012г., издадено от зам.директора на ТД на НАП – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.